

Drazí spolužáci, učitelé a milí čtenáři,

již devět let uplynulo od dob, kdy jsme bývali ti malí prvňáčkové a nosili poctivě bačkůrky v sáčku s potiskem animovaných postaviček. A s lítostí si musíme přiznat, že kariéra trapičů uklízacích čet, učitelstva a školních pomůcek na této škole bohužel končí.

Od samého začátku kapitoly s názvem Základní škola se mnohé změnilo. Nejen, že jsme mezi sebe přijímali nové obličeje, ale s těmi starými se museli předčasně rozloučit. A jak čas ubíhal, i pár učitelů si mezi sebou muselo předat žezlo. Dodnes doufáme, že je to vepsané jako nějaký zákon v řádu a tudíž to nebylo tím, že bychom ty učitelky psychicky utýrali. S úsměvem ale můžeme říct, že ačkoli se z těch roztomilých prvňáčků stala nejhorší třída na škole, dokázali jsme, že i přes Běčko, které se pyšní na cedulce naší třídy, skutečně žádná běčka nejsme.

Tu nevyřčenou pravdu si ale uvědomujeme všichni – bude se nám těžko odcházet. Celých devět let jsme vymýšleli nejrůznější divadla pro získání omluvenky, celých devět let nás do těch dveří dostrkávali přímo násilím a teď, po těch devíti letech, se sem dokonce i těšíme. Když víme, že má přijít konec, že už nebudeme každý den vídat ty známé tváře, poslouchat protivné „rejpání“ některých jedinců či nudnou a natolik ohranou motivaci od učitelů, jako bychom si uvědomili, že vlastně nechceme, aby to skončilo.

S následujícím školním rokem se všichni rozutečeme do nových škol a mám takový pocit, že na školních radách se nebude mít co řešit. Ta třída nadaná na problémy bude „v tahu“, bude si ji užívat jiný ústav. Proto bychom se s vámi chtěli rozloučit, nesčetněkrát poděkovat všem učitelům, že to s námi nevzdali a vlastně poděkovat úplně všem, kteří nám ty roky učení zpříjemňovali. Zejména naši paní učitelce třídní patří velký dík, že nás i přes všechny problémy nehodila za hlavu a vycházela nám vstříc jak jen to šlo.

Pro některé z nás bude smutné se rozloučit, ale ta léta zůstanou v našich srdcích a budeme rádi vzpomínat na všechno, co jsme díky této škole směli zažít. Všechno krásné přece jednou končí, aby mohlo něco krásnějšího začít a teď nezbývá než doufat, že to tak skutečně bude. :)